

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 497/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., град ..., чији је пуномоћник Миодраг Ћидић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за путеве „Крушевацпут“ из Крушевца, кога заступа Миљан Перовић, адвокат из ..., ради потраживања из радног односа, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Краљеву и Основног суда у Крушевцу, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Крушевцу поднео тужбу против туженог ради потраживања из радног односа. По приговору туженог о стварној ненадлежности тог суда, Основни суд у Крушевцу је донео решење П1 112/20 од 08.06.2020. године којим се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења спис доставио Привредном суду у Краљеву. Из образложења решења произлази да је решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/2014 од 29.04.2014. године над туженим „Крушевацпут“ отворен стечајни поступак у складу са Унапред припремљеним планом реорганизације интегралне верзије иницијално поднетог плана од 28.01.2014. године, измењеног дана 21.02.2014. године и дана 19.03.2014. године, који је предат суду дана 20.03.2014. године, да је рок за извршење овог плана девет година од дана правноснажности и да УППР предвиђа различите рокове намирења поверилаца појединих класа, а рок за намирење поверилаца класе седам у коју спадају потраживања тужилаца износи девет година од дана правноснажности УППР. Решење о усвајању напред припремљеног плана реорганизације је постало правноснажно 06.08.2014. године, а рок од девет година за намирење поверилаца класе седам није истекао. Извршењем плана реорганизације којим је стечајни дужник испунио све обавезе предвиђене планом реорганизације престају потраживања поверилаца утврђена планом реорганизације. По оцени основног суда, тај суд није надлежан за поступање у овој правној ствари јер није у потпуности реализован унапред припремљен план реорганизације који је у конкретном случају усвојио и потврдио његово усвајање Привредни суд у Краљеву, због чега је по оцени тог суда привредни суд надлежан за поступање у овој правној ствари.

Привредни суд у Краљеву није прихватио надлежност већ је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб надлежности на основу члана 22. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Крушевцу.

Према одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана одређено да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 88/18) је прописано да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. истог члана, основни суд у првом степену, између осталог, суди у споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Закон о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09... 83/14) прописује услове и начин покретања и вођења стечаја над правним лицима. Према члану 1, стечај у смислу овог закона се спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица, а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редифинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације. Према одредби члана 160. став 3. Закона о стечају, ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак.

Полазећи од наведених одредаба закона, моментом доношења решења о потврђивању усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целисти, а у односу на правно лице (ранијег стечајног дужника) престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка.

Како се у конкретном случају не ради о спору насталом у току и поводом стечајног поступка, нити о спору поводом стечајне реорганизације, јер у овој парници тужилац остварује потраживање из радног односа настало након усвајања плана, то нема законских претпоставки за заснивање надлежности привредног суда. Ово стога што нема атракције надлежности у корист привредног суда по члану 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова у спору ради наплате потраживања према некадашњем

стечајном дужнику које је настало након обуставе стечајног поступка због усвајања плана реорганизације.

Због тога је за суђење у овој правној ствари надлежан Основни суд у Крушевцу на основу члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

На основу члана 22. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић